

СУРМА

**Інформаційний бюлетень
Проводу
Українських Націоналістів**

№ 64

Київ

червень

2014

ЗМІСТ

21 червня відбулося засідання Проводу ОУН	2
Заява щодо військово-політичної ситуації в Україні	3
Національна честь і гідність – понад усе!	5
Допомога 1-й Київській сотні ОУН ім. Євгена Коновальця	13

21 ЧЕРВНЯ У КИЄВІ ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРОВодУ ОУН

Чергове засідання Проводу Українських Націоналістів цього разу розпочалося незвично. Усі члени ПУН, а також запрошені взяли участь в установчих зборах 1-ї Київської Сотні ОУН ім. Євгена Коновальця.

Головуючий на зборах Голова ОУН Богдан Червак поінформував, що створюється нова громадська організація «1-а Київська сотня ОУН імені Євгена Коновальця», яка у складі батальйону «Азов» бере участь у бойових діях на сході України.

Одностайним голосуванням головою «1-ї Київської сотні ОУН ім. Є.Коновальця» обрано Миколу Коханівського. Водночас М. Коханівський звернувся з проханням до ПУН прийняти новоутворену організацію до ОУН на правах колективного члена, що було підтримано одностайним голосуванням.

Провід ОУН ухвалив звернення до українців з проханням надавати всебічну підтримку Сотні ОУН ім. Євгена Коновальця, вступати до її лав, щоб із зброєю в руках захищати соборність і незалежність України.

Перед присутнім виступив провідник Кримської обласної організації ОУН Андрій Щекун, який поінформував про заходи, які вживаються українськими організаціями, в тому числі ОУН щодо повернення Криму під юрисдикцію української влади.

З доповідями про політичну ситуацію в Україні виступили Голова ОУН Богдан Червак та заступник Голови ОУН, народний депутат України Павло Кириленко.

За результатами обговорення ухвалено відповідні заяви і звернення.

Сурма, ч.64, 2014р.

Голова правління Фондації ім. Олега Ольжича Сергій Кот надав інформацію про заходи, які відбуваються в Україні та світі щодо відзначення 70-ї річниці з дня трагічної смерті О.Ольжича.

Володимир Чмир,
голова Секретаріату ОУН

ЗАЯВА ЩОДО ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ

Провід Українських Націоналістів відзначає, що військово-політична ситуація в Україні загострюється. Російські окупаційні сили та терористи, при підтримці місцевих сепаратистів і зрадників роблять все можливе, щоб розчленувати Україну, зокрема перетворити український Донбас на територію, що її контролює РФ.

У цьому зв'язку важливою політичною подією стали президентські вибори, факт проведення яких свідчить, що український народ згуртований, єдиний та має намір жити в суверенній і соборній Українській державі.

Організація Українських Націоналістів звертається до президента України Петра Порошенка з вимогою бути послідовним і рішучим у відстоюванні територіальної цілісності країни.

У своїй інавгураційній промові президент П. Порошенко відзначив, принаймні, три ключові питання у яких ОУН може з ним співпрацювати.

1. Жодних переговорів з російськими терористами, диверсантами, найманцями і сепаратистами на руках яких кров

українців! Злочинці мають бути покарані: ліквідовані силами АТО, або переміщені на територію РФ.

2. Глава держави має невідкладно вживати дії щодо повернення під українську юрисдикцію території АР Крим.

3. Президент має забезпечити статус української мови як ЄДИНОЇ державної на всій території України.

У цих питаннях не може бути компромісів. Будь-який компроміс означатиме, ревізію ідей Майдану, за які загинули і продовжують вмирати кращі сини і доньки України.

У ситуації, що склалася ОУН вважає, що усі зусилля влади і суспільства мають бути спрямовані на підтримку Української армії. Сьогодні на наших очах відбувається народження нових Збройних Сил України. Цей процес болючий, але його треба пройти гідно, щоб більше ніколи не повторилася трагедія, коли від рук московських головорізів вмирають не підготовлені до бойових дій українські солдати.

Головний висновок, який не підлягає обговоренню: Україна матиме майбутнє, коли матиме сучасну, сильну і патріотичну армію.

ОУН буде всіляко сприяти, щоб така армія з'явилася, та закликає українців підтримувати народження справжніх Збройних Сил України.

Слава Україні!

Провід Українських Націоналістів

НАЦІОНАЛЬНА ЧЕСТЬ І ГІДНІСТЬ – ПОНАД УСЕ!

Політична ситуація в Україні кардинально змінилася внаслідок другої хвилі національно-визвольної революції, яка відбулася у проміжку між 21-го листопада 2013 року і 21-го лютого 2014 року. За ці три місяці Українська Нація пережила всебічні і глибокі зміни в плані самосвідомості, суспільно-політичних уявлень та морально-етичних цінностей.

Україна тривалий час перебувала у бездержавному, своєрідному колоніальному поневоленні. З відновленням Державності при владі залишилася стара совєтсько-імперська колоніальна та кадрова адміністративна система. На цій основі формувалася нова внутрішньо-політична і кадрова політика вже Незалежної України. Протягом практично всіх років Незалежності розвиток політичної системи і економічні зміни знаходилися під контролем Москви і відбувалися у напрямку збереження в Україні її політичних та економічних інтересів. Практично це означало збереження поневолення України лише за іншою зовнішньою формою – у вигляді її Незалежності. При владі практично всі роки Незалежності перебували партії та об'єднання, що були орієнтовані на реалізацію в Україні інтересів Росії.

Повалення олігархічного режиму В.Януковича, ядро якого становили партії імперського спрямування – Партії Регіонів та Комуністичної партії і яке діяло в інтересах Росії, означило вирішальний етап визволення і самоствердження Української Нації у постсовєтський період її історії.

Власне, від самого початку ці партії формувалися як своєрідний кримінально-олігархічний холдинг з метою цілковитого захоплення влади в Україні, максимального привласнення її промислових та природних багатств і, в кінцевому варіанті, вони мали сприяти ліквідації Державності

України і поглинання її Росією і передачею їй українських промислових та природних багатств. Реалізацію цього плану ми сьогодні бачимо на прикладі окупації Росією Криму та подіях у східних областях України.

Ідеологічною основою у діяльності цих імпероорієнтованих партій стала опора на советську ментальність і соціальні світоуявлення зрусифікованих регіонів та імперо-шовіністична свідомість частини населення, що залишилася Україні у спадок від часів поневолення, у тому числі значної частини російської національної меншини в Україні.

Партію регіонів від самих початків творили як політико-фінансове знаряддя для збереження та поширення ідей і впливів сучасного російського імперіалізму, як знаряддя для реалізації завдання, спрямованого на відновлення Московської імперії. Цей сучасний російський неоімперіалізм ґрунтується на синтезі ідеології імператорської Росії з комуністичною, неосталіністською тоталітарною ідеологією і практикою. Тому утворений диктаторський кланово-олігархічний режим В. Януковича став породженням такої сутності сучасної Росії і став режимом внутрішньої окупації в Україні, набув такої ж неосталіністської, неототалітаристської спрямованості.

За період реставрації неототалітаризму в Україні, який посилювався і набирав обертів від 2001 року, національно-патріотичні партії і громадсько-політичні об'єднання пережили складні трансформації і певну втрату впливу на громадянське середовище. Це було пов'язано, по-перше, поглибленням економічної кризи, яку цілеспрямовано поглиблювали правлячі політичні партії імперського спрямування, по-друге, потужною інформаційно-ідеологічною війною, якою проводили в Україні засоби масової інформації та політичні групи імперського спрямування; по-третє, проникненням до національно-патріотичного середовища, ще від часів колоніального

поневолення, советсько-імперської агентури, як у якості членів цих організацій об'єднань та на їх керівні посади.

Усе це вело до політичної дезорієнтації весь український суспільний табір, викликало в ньому сум'яття та морально-ідейну зневіру.

Одночасно основна частина українського населення, що була вихована на стереотипах комуністичної пропаганди, підпала під вплив позанаціональної космополітичної протиукраїнської ідеологічної кампанії, яка повела значну частину українського народу під прапори лідерів, які світоглядно, морально та ідеологічно знаходилися далеко від України, від української нації, від її історичних інтересів, духовного спрямування, попали під вплив і гасла космополітизму, технократизму і прагматизму.

Практика «постпомаранчевого» періоду підтвердило відомий закон політики: протистояння певному режимові без національної ідеології, лише з позиції соціальної критики веде до неодмінної деградації політичної свідомості нації. Відсутність національно-патріотичної більшості у Верховній Раді, слабкість Президентської влади після укладання певних політичних угод та зміни Конституції у 2004 році, відсутність кадрової та виконавчої владної структури після подій «Помаранчевої революції», зробила неможливим реалізацію тих позитивних змін, за які виступив український народ під час цих подій.

Через це 5-річний період правління Президента В.Ющенка продовжив занепад державницьких структур, боєздатності армії, ефективного господарства, загалом національної мобілізованості української нації. У кінцевому результаті це призвело до поглиблення суспільно-політичної та економічної кризи, до значної ідейної дезорієнтації, до стратегічних політичних поразок. Закономірно, що авторитет Президента В.Ющенка зазнав краху, а до влади прийшла імпероорієнтована контрреволюція в образі корумпованого кримінально-

олігархічного холдингу на чолі з Партією Регіонів та її очільника В.Януковича.

Отже, за 1999-2010 рр. українці у своїй масовості допустилися певних політичних помилок. Серед них основні:

а) не виявлено принципової критичності до українського політичного спектру: на якій основі вони творилися від початків Незалежності творилися: на державницькій, чи на ідеї відновлення імперії; на якій основі вони розвивалися і в якому напрямку діяли, через що певні з них стали основою корупції, через що скорумпувалися, втратили наступальну тактику і стратегію, чому розклалися;

б) не сталося зміцнення націотворчого середовища на основі твердих засад націозахисної, націоцентричної дії, розуміння потреби захисту українських національних інтересів;

в) продовжувався помилковий напрям космополітичної, позанаціональної лінії в політичному житті Держави, продовжувала панувати напрям позанаціонального лібералізму і соціал-демократизму, які здавалися «рятівними» і «неунікнено переможними, проєвропейськими»;

г) ідея боротьби за повне національне визволення підмінялася лише поняттям необхідності проводити напрям тільки соціальної боротьби;

д) було відсутнє розуміння, що в національно-визвольній боротьбі перемогти можна тільки із заповітами Традиції, Героїзму, Національної Свободи, Християнського Ідеалізму, Національної Відповідальності і Дисциплінованості.

Тимчасовий відкат від цінностей «Помаранчевої революції» не змінило внутрішнього самоусвідомлення українців. Певні політичні втрати багато у чому навчили українців. В суспільстві з'явилася і стала зміцнюватися тенденція орієнтуватися на політичну силу, яка б чітко у своїх завданнях відстоювала українську національну ідею, національні інтереси, які, в першу

чергу спиралися не на матеріальне, а на ідеальне у своїй політичній філософії, тобто на силу націоналістичну. Лише національна державницька ідея дає можливість за певний часовий період реалізувати матеріальні завдання, що поставлені перед Державою і Нацією. Відбувалося поступове, починаючи від 2006 року, розуміння єдності національної і державницької ідеї.

На цій основі відбувається зростання впливу українських національно-політичних партій. Відбувається піднесення ВО «Свобода» в українській політиці. Безпосередньо ВО «Свобода» привнесла в українське суспільне життя національний оптимізм і завзяття, дух невпинної боротьби, підняла на належний рівень національну героїку, яка засвітилася яскравими, вольовими особистостями. Це виступило різким контрастом у відношенні до відомих компромісних і угодовських політиків 1990-х років. Природно, що парламентський успіх «Свободи» у 2012 р. став закономірним і актуальним.

«Свобода» добилася тої перемоги, на яку очікувало суспільство від часу відновлення Державності України і на яку розраховували українські маси ще від 1990-х років, голосуючи за Незалежність. Протягом лише одного року «Свобода» внесла у парламентське життя бойовитість і принциповість, національний пафос і гостру критичність стосовно тих загроз, які склалися до цього часу стосовно до української нації. Цим вона показала українському суспільству, що в Україні існує відповідальна державницька політична сила, закликала українського громадянина до більшої відповідальності, показала приклад наступальності, дала надію на перемогу у протистоянні режимові внутрішньої окупації.

Нове загострення боротьби за Державну Незалежність України з режимом неоімперської внутрішньої окупації, новий виток в національно-визвольній Українській Революції, що розгорілася з листопада 2013 року і продовжується до

сьогодення, сконденсували у собі потенціал обурення і кипіння, які накопичувалися в українському суспільстві за всі роки розчарувань і поразок.

Майдан у Києві радикалізувався, набирав бойовитості і сили мірою того, як його охоплювали ідеї і люди з різних пластів суспільства – від ліберально-космополітичних планів Євромайдану на початку, до форм Національної Революції в дусі традиційного українського націоналізму згодом. Логічною закономірністю стало формування в ході революції такої структури, як «Правий сектор», яка на ідейному рівні увібрала у себе ідеологічні стимули й напрацювання націоналістичних, загалом правих теоретиків від 1990 р. а також практичний і моральний досвід ОУН. «Правий сектор», що виник у цій новій боротьбі, зцементував Майдан, надав йому ідейної витримки, наступальності, завзятості і чіткої національно-визвольної спрямованості. Завдяки рішучої участі в революційному Майдані «Правого сектору» лідери опозиції не пішли шляхом компромісів і угодовства, до чого їх схиляла ситуація і кремлівськоорієнтований режим Януковича.

Маємо констатувати – повалення неоколоніалістичного режиму В. Януковича ми завдячуємо передусім твердості і революційній принциповості націоналістичним політичним силам, зокрема представленим ОУН, ВО «Свобода» і «Правим сектором».

Перемога національно-визвольної революції у боротьбі з неоколоніалістичним режимом В.Януковича сьогодні зіштовхнулася з новими викликами і проблемами. У першу чергу, це – інтервенція Росії у Криму та загроза повномасштабної інтервенції проти материкової частини України. Інші проблеми – пов'язані з входженням до урядових виконавських структур членів ВО «Свобода», які увійшли до нового тимчасового уряду. Десятки «свободівців» отримали керівні посади у Західній і

Центральній Україні. Представники «Свободи» і «Правого сектору» зберегли великий вплив у структурах Самооборони Майдану і цим підтримують революційний рівень горіння в суспільстві.

Загалом український націоналістичний рух і націоналістичні ідеї суттєво зміцнилися, після Революції розширили зону своїх впливів на нові українські території. Український Націоналізм не лише утвердив велику частину мешканців Західної і Центральної України у своїй актуальності та переможності своїх принципів, а й охопив чисельних, радикально й бойовито налаштованих мешканців Південної і Східної України.

Таким чином, Український Націоналізм почав перетворюватися на визначальну політичну силу для всієї країни. Існує повна можливість перетворення українського націоналістичного руху у потужну політичну силу України, яка матиме значну політичну підтримку українського народу.

Маємо бути готовими до того, що це незабаром закономірно отримає серйозну протидію з боку національно не орієнтованих ліберальних та космополітичних партій, як в середині України, так і за її межами.

Однак, ми впевнені у нашій перемозі, оскільки у революційний період максимально напружується національна честь і гідність, які спонукають людину до героїзму, на філософії якого й побудована націоналістична ідеологія.

Висновок.

Отже, в новітній ситуації, в умовах т.зв. "гібридної" війни, що розгорнула проти України імперська Росія, українському націоналізмові треба врахувати і реалізувати наступні завдання:

- не допустити проникнення в націоналістичний рух та загалом в українську суспільну свідомість ідей екстремістського, ксенофобського, расистського змісту, оскільки подібні тенденції викривляють сутність національних змагань;

- здійснювати заходи з консолідації українського суспільства на ґрунті Української Національної Ідеї;
- створити якісні та актуальні теоретичні та ідеологічно-аналітичні, напрацювання для поширення ідеології українського націоналізму в суспільстві;
- утворити розгалужену мережу центрів для проведення політичних та інформаційно-пропагандивних заходів з протидії російському імперіалізму в Україні;
- напрацювати ефективну програму співдії між спорідненими політичними та громадськими націоналістичними партіями і громадськими об'єднаннями;
- напрацювати систему протидій будь-яким проявам російського шовінізму, неосталінізму в масштабах всієї України;
- сприяти розгортанню та якісному зростанню молодіжних, спортивно-патріотичних рухів, з метою відновлення в Україні військово-патріотичного виховання на національно-історичних традиціях Українського народу;
- виробити концепцію системного подолання наслідків впливу імперської пропаганди на свідомість тих верств українського суспільства, що продовжують знаходитися у полоні російсько-імперської пропаганди;
- повернути у середовище націоналістичного руху дух Орденства, шляхетного служіння Ідеї, що означає повноцінне відродження значення ОУН як традиційного Ордену Нації, призначеного впроваджувати в сьогодення основ Української Національної Ідеї, головні ідеали українського світогляду, основних засад, спрямованих на збереження і розвиток Української Нації.

Провід Українських Націоналістів

ДОПОМОГА 1-й КИЇВСЬКІЙ СОТНІ ОУН ІМ. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

Українці!

Сьогодні бійці 1-ї Київської сотні ОУН імені Євгена Коновальця у лавах батальйону територіальної самооборони «Азов» очищують нашу землю від російських терористів, зі зброєю в руках відстоюють незалежність і соборність України.

Закликаємо усіх, хто готовий до рішучої боротьби за ідеали Української самостійної соборної держави, вступати до лав 1-ї Київської сотні ОУН ім. Євгена Коновальця.

Для підтримки патріотів створено картковий рахунок.

Кошти, що надходять туди, будуть використані для закупівлі амуніції на потреби бійців Сотні, а також для допомоги їхнім родинам.

Картка ПриватБанку 4149 4978 0309 2347

Микола Коханівський

моб. тел. 0974964504

Наше плече має бути відчутне для наших побратимів!

*Богдан Червак,
Голова ОУН*

*Микола Коханівський,
Командир 1-ї Київської сотні ОУН ім. Євгена Коновальця*

Бюлетень «СУРМА» виходить з метою оперативного інформування членів ОУН про поточні справи в Організації Українських Націоналістів, налагодження більш тісніших контактів між ПУН і осередками ОУН.

Загальну інформацію про діяльність ОУН можна отримати на сайті www.kmoun.info

З питань діяльності ОУН звертатися –

Володимир Чмир, голова Секретаріату ОУН

+38 (044) 280-16-75, +38 050-353-02-29

e-mail: oun_1929@ukr.net

Володимир Костюк, заступник голови Секретаріату ОУН

+38 050-351-30-65

e-mail: secretariatoun@gmail.com

